

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 790

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 octombrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
89.		93.	
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu „Punerea în aplicare a Agendei europene privind securitatea pentru a combate terorismul și a deschide calea către o uniune a securității efectivă și autentică” COM (2016) 230	2-4	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Elemente pentru un cadru strategic la nivelul UE pentru sprijinirea reformei sectorului de securitate” JOIN (2016) 31	9-11
90.		94.	
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Consolidarea sistemului de reziliență cibernetică al Europei și încurajarea unui sector al securității cibernetică competitiv și inovator COM (2016) 410	4-6	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare) COM (2016) 270.....	11-13
91.		95.	
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Evaluarea punerii în aplicare a cadrului UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor și a Recomandării Consiliului cu privire la măsurile de integrare efectivă a romilor în statele membre — 2016 COM (2016) 424	6-8	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Plan de acțiune privind integrarea resortisanților din țările terțe” COM (2016) 377	14-15
92.		96.	
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor O nouă agendă pentru competențe în Europa COM (2016) 381	8-9	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivei 2009/101/CE COM (2016) 450	15-16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu „Punerea în aplicare a Agendei europene privind securitatea pentru a combate terorismul și a deschide calea către o uniune a securității efectivă și autentică” COM (2016) 230

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/1099, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 28 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. Menține observațiile și recomandările făcute în opinia sa asupra comunicării „Agenda europeană privind securitatea” — COM (2015) 185.

2. Menține observațiile și recomandările făcute în opinia sa asupra Propunerii de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului privind combaterea terorismului — COM (2015) 625.

3. Menține observațiile și recomandările făcute în opinia sa asupra comunicării „Planul de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului” — COM (2016) 50.

4. Recunoaște valoarea adăugată a inițiativei Comisiei Europene și implicit a scopului propus, de a evalua stadiul aplicării Agendei europene privind securitatea în ceea ce privește anumite aspecte operaționale, identificând în același timp eventuale lacune de implementare, precum și de a identifica măsurile care mai sunt necesare pentru a le elimina și a crea noi structuri de cooperare permanentă între serviciile operaționale responsabile de combaterea terorismului, pentru a reuni activitățile Europol, ale Eurojust, ale serviciilor de informații, ale forțelor de poliție și ale autorităților judiciare.

Apreciază că, prin lansarea unei foi de parcurs către o uniune a securității, operaționale și efective, prin care să fie sporită capacitatea colectivă de a combate amenințarea teroristă, comunicarea se înscrie printre cele mai utile acțiuni ale Comisiei Europene.

5. Recunoaște că un obstacol major în calea asigurării de „mai multă valoare adăugată a UE” în domeniul politicilor de combatere a terorismului a constat în limitele competenței juridice a UE în chestiuni legate de securitatea națională și activitățile serviciilor de informații; subliniază însă că acest fapt derivă din dreptul primar al Uniunii, iar o dezbatere pe acest subiect s-ar putea lansa doar în cadrul revizuirii tratatelor. Spre exemplu, propunerea de dezvoltare de noi structuri de cooperare între serviciile operaționale responsabile de combaterea terorismului, cu scopul de a reuni eforturile Europol, ale Eurojust, ale serviciilor de informații, ale organelor de aplicare a legii și ale autorităților judiciare, trebuie analizată prin raportare la prevederile tratatelor:

— potrivit art. 4 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), securitatea națională este responsabilitatea exclusivă a statelor membre;

— art. 73 Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) lasă la latitudinea statelor membre modul de a organiza între ele și sub autoritatea lor forme de cooperare și de coordonare pe care le consideră oportune, între serviciile

competente ale administrațiilor acestora care răspund de asigurarea securității naționale.

Observă că înființarea unei agenții de informații a UE, deși ar reprezenta un progres substanțial în integrarea politică, în contextul actual, cel mai probabil nu ar face față provocărilor juridice, politice și practice.

6. Apreciază măsurile propuse pentru perfecționarea Sistemului de Informații Schengen (SIS), utilizarea unor indicatori comuni de risc și orientări elaborate de Frontex, perfecționarea gestionării integrate a frontierelor externe, inclusiv prin intermediul noii Agenții Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, perfecționarea Codului frontierelor Schengen, perfecționarea hotspoturilor prin controale de securitate integrate și sistematice, cu sprijin oferit de Frontex și Europol, facilitând identificarea persoanelor infiltrate.

7. Constată că UE a dezvoltat o serie de baze de date pe scară largă, cum sunt SIS II, un sistem descentralizat pentru schimbul de informații pentru prevenirea și investigarea infracțiunilor rezultat din Decizia Prüm, și a înființat agenții în domeniul afacerilor interne.

8. Subliniază că, de la începutul anului 2016, România aplică indicatorii comuni de risc în cursul controalelor la frontiere, că a implementat integral cadrul Prüm și utilizează în mod sistematic și consecvent baza de date a Interpol privind documentele de călătorie furate și pierdute.

Cât privește propunerile de modificare a cadrului juridic al SIS, România consideră necesară adoptarea de modificări la cadrul juridic al SIS II, pentru a permite inserarea directă de alerte de către serviciile de securitate.

9. Susține concentrarea asupra modalităților de îmbunătățire și de dezvoltare în continuare a cooperării operaționale transfrontaliere între autoritățile naționale, de exemplu, prin echipele comune de anchetă (JIT) coordonate de Eurojust și Europol.

Reamintește că a susținut în mod constant echipele comune de anchetă (JIT), ca pe unul dintre cele mai performante instrumente transfrontaliere de cooperare operațională, la nivelul UE, și susține utilizarea mai frecventă a acestor echipe și conlucrarea în mod sistematic cu agențiile relevante.

10. Susține cerința unui control special și unei mai mari responsabilități democratice în ceea ce privește exercitarea competențelor actuale ale Europol și ale nou-înființatului Centru european de combatere a terorismului, inclusiv în ceea ce privește activitățile care implică informații clasificate.

11. Observă că unele dintre propunerile incluse în comunicare, precum planurile de acțiune operaționale pentru domeniul combaterii terorismului, au făcut deja obiectul unor consultări la nivelul Consiliului UE, acestea nefiind agreate de statele membre.

12. Apreciază că este necesară evitarea suprapunerii unora dintre măsurile vizate a fi întreprinse în perioada următoare cu cele deja existente. Spre exemplu, în ceea ce privește problematica radicalizării există deja, încă din 2014, Strategia UE revizuită de combatere a radicalizării și recrutării în scop terorist și liniile directoare aferente, multe dintre acțiunile acesteia fiind în curs de realizare.

13. Reamintește propunerea sa, avansată cu ocazia examinării Agendei europene privind securitatea, de a se stabili o clasificare a tipologiilor de extremism/terorism prezente în Europa, fiind benefică pentru a evita anumite confuzii în elaborarea programelor și planurilor de acțiune, pentru că măsurile necesare nu sunt identice pentru combaterea unor tipuri diferite de extremism/terorism.

14. Salută măsurile destinate combaterii propagandei teroriste, dar își manifestă îngrijorarea că nici instituțiile UE și nici statele membre confruntate cu riscul radicalizării nu au reușit până în prezent să dezvolte o strategie și tactici de contracarare a propagandei jihadiste, deși dispun de resurse materiale, umane, tehnice și expertiză în domeniul comunicării, superioare părții adverse. Avertizează că un eșec de durată în modelarea concepțiilor cetățenilor expuși radicalizării ar provoca daune considerabile întregului eșafodaj al combaterii radicalizării.

15. Subliniază importanța succesului acțiunilor complexe și de lungă durată de deradicalizare, inclusiv prin educație și prin sensibilizarea tinerilor, pentru a se demonstra că reintegrarea socială a persoanelor vulnerabile, expuse radicalizării, este posibilă.

16. Consideră că atât în activitatea curentă a autorităților angajate în combatere terorismului, cât și în legislația statelor membre și a UE ar fi necesară introducerea unei interpretări a legitimei apărări, care să servească scopului fundamental, și anume salvarea de vieți, prin permiterea unei acțiuni rapide și, dacă este necesar, cu caracter preventiv a organelor specializate de combatere a terorismului, pe baza suspiciunii rezonabile; în aceeași logică, informațiile din domeniul combaterii terorismului ar trebui utilizate în regim de urgență și nu ar trebui confundate cu cele cu care operează sistemele judiciare, fiind exonerate de obligația valorii de probă în justiție; cu alte cuvinte, respectarea calității actului de justiție nu ar trebui să restrângă sau să întârzie acțiunile de combatere a conspirațiilor și actelor teroriste în teren; în acest fel, ar fi evitată introducerea stării de urgență, care are efecte și asupra unor domenii care nu au legătură cu apărarea împotriva acțiunilor teroriste și produce tensiuni la nivelul societății.

17. Reamintește opinia sa, expusă cu ocazia examinării Agendei europene privind securitatea, că fenomenul „teroriștilor crescuți acasă” nu poate fi atenuat dacă erorile din sistemul de asistență socială, din sistemul de educație și din sistemul de aplicare a legii nu sunt inventariate și evaluate de către statele membre respective, eventual cu sprijin din partea instituțiilor relevante ale Uniunii Europene.

18. Salută propunerea Comisiei Europene care menționează că toți luptătorii străini care se întorc în țările lor să fie identificați, interogați și verificați, pentru a se evalua nivelul de risc pe care îl prezintă, iar cei considerați periculoși să fie returnați; la fel, apreciază propunerea ca informațiile privind luptătorii străini care se întorc în țările lor să fie în mod sistematic puse la dispoziția Centrului european de combatere a terorismului din cadrul Europol și a statelor membre prin intermediul SIS; reamintește totuși că a susținut în repetate ocazii că nu se justifică un tratament permisiv al luptătorilor străini, în măsura în care există suspiciuni rezonabile că aceștia au comis orori, barbarii, acte de cruzime extremă, documentate masiv în contul Daesh/ISIL; de aceea, insistă că toți acești „luptători străini”, care sunt practic „teroriști crescuți acasă”, să fie menținuți în regim de supraveghere pe tot parcursul clarificării situației lor, să fie

culese probe privind faptele lor, să fie supuși obligației legale de cooperare totală cu autoritățile statului, sub sancțiunea extinderii perioadei de supraveghere, să fie incluși în programe de deradicalizare în perioada supravegherii, refuzul având drept consecință extinderea perioadei de supraveghere.

19. Salută abordarea Comisiei Europene care susține că principalii actori în lupta împotriva radicalizării sunt situați la nivel local, iar implicarea „unor interlocutori de la nivel local care să aibă suficientă influență și să fie formați în mod corespunzător pentru a transmite mesaje de combatere a radicalizării și a prezenta modele alternative față de cele difuzate de predicatorii radicali și de grupările de criminalitate organizată”, dar recomandă extinderea acestui concept și la palierul combaterii terorismului, prin identificarea persoanelor radicalizate, din sânul comunității, de către membri ai comunității, prin cooperarea permanentă a membrilor comunității cu organele de aplicare a legii; face apel la Comisia Europeană să propună o formulă conformă cu principiile și valorile UE, pentru a determina membrii comunității să coopereze cu autoritățile. Subliniază că acțiunile „lupilor singuratici”, careucid și fără arme de foc sau explozivi, pot fi împiedicate adeseori numai cu sprijinul comunității.

20. Își exprimă acordul cu opinia Comisiei Europene că, în privința accesului teroriștilor la arme și explozivi, cea mai mare problemă o constituie armele ilegale și că aprovizionarea cu arme de contrabandă din regiunile vecine rămâne o problemă majoră; subliniază că s-au creat canale de cooperare între organizații ale crimei organizate și organizații teroriste și invită Comisia Europeană să propună măsuri mai ferme pentru restrângerea capacității de acțiune a crimei organizate; deplânge toleranța organelor de aplicare a legii din statele membre care nu mai pot controla activitatea organizațiilor de criminalitate organizată și avertizează că inerția va duce la pierderea controlului și asupra organizațiilor teroriste și a teroriștilor; reiterează că statul de drept presupune nu doar asigurarea unor înalte standarde ale democrației și libertăților civile, ci și aplicarea legii.

21. Își exprimă acordul cu opinia Comisiei Europene, potrivit căreia „măsurile solide de securitate informatică ar trebui să constituie prima linie de apărare, dar este nevoie, totodată, să asigurăm cercetarea și urmărirea penală eficace a infracțiunilor care vizează sau exploatează sistemele respective”, dar amintește că, în ceea ce privește riscul cibernetic, există diferențe uriașe între capacitatea rețelelor teroriste și cea a statelor ostile. De aceea, subliniază că o ameliorare a protecției împotriva atacurilor cibernetice ale statelor ostile duce implicit la suprimarea posibilităților unor atacuri din partea organizațiilor teroriste; recomandă Comisiei Europene stabilirea corectă a priorităților în domeniul securității cibernetice, prin concentrarea măsurilor de perfecționare a sistemelor de protecție și a contramăsurilor în zona statelor ostile.

Notează necesitatea elaborării și adoptării în România a unei legislații complete și actualizate în domeniul securității cibernetice, care să creeze inclusiv cadrul normativ pentru implementarea Sistemului Național de Alertă Cibernetică, având rolul de a preveni și contracara riscurile și amenințările la adresa securității cibernetice.

Consideră că implicarea sectorului privat și stimularea unui dialog public-privat real este de importanță capitală și susține adoptarea unor măsuri de susținere governmentală a transferului tehnologic și a cooperării în domeniul cercetării și dezvoltării soluțiilor de securitate cibernetică, dar și facilități fiscale, pentru a crea în România o industrie solidă în domeniul securității cibernetice.

22. Cu privire la dimensiunea externă, salută eforturile diplomatice în relația cu state de interes, precum și ideea unui parteneriat de combatere a terorismului cu țările din zona

mediteraneană; cu toate acestea, reiterează opinia exprimată anterior, că necooperarea sau reticența de a coopera a acestor state ar trebui să aibă consecințe diplomatice și politice care să conducă la reconfigurarea relațiilor dintre aceste state și Uniunea Europeană.

23. Acceptă intenția Comisiei Europene de a „submina și mai mult sursele de venit ale organizațiilor teroriste” și recomandă completarea acestor acțiuni cu sancțiuni severe împotriva statelor, organizațiilor și persoanelor care contribuie cu vinovăție, în orice mod, la finanțarea terorismului; reiterează opinia, exprimată anterior, că progrese substanțiale în restrângerea capacității de acțiune a organizațiilor teroriste se vor înregistra doar atunci când niciun considerent geopolitic, de

politică internațională sau calcul economic nu va mai prevala față de dezideratul combaterii terorismului.

În acest context, felicită Comisia Europeană pentru intenția de a flexibiliza restricțiile Pactului de stabilitate și de creștere pentru a permite cheltuieli bugetare excepționale legate direct de combaterea terorismului.

24. Subliniază că România a fost și rămâne în prima linie a luptei împotriva terorismului, atât pe palierul prevenției, cât și pe cel al combaterii propriu-zise, fiind un susținător activ al cooperării cu toate instituțiile Uniunii Europene, cu statele sale membre și cu organizațiile internaționale având ca scop lichidarea acestui flagel.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 89.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Consolidarea sistemului de reziliență cibernetică al Europei și încurajarea unui sector al securității cibernetică competitiv și inovator COM (2016) 410

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1101, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 27 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. Salută obiectivul declarat de Comisia Europeană de a sprijini acoperirea geografică echilibrată pe piața Uniunii cu oferte de produse și servicii de securitate în sectorul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor.

2. Salută intenția Comisiei Europene de a examina posibilitatea dezvoltării, împreună cu statele membre și regiunile interesate, a unei platforme de specializare inteligentă în materie de securitate cibernetică.

3. Salută intenția Comisiei Europene de a sprijini securitatea cibernetică prin integrarea acesteia în politicile sectoriale ale Uniunii și recomandă ca integrarea vizată să țină cont de repartizarea geografică a vulnerabilităților, pentru a sprijini în special statele membre care se confruntă cu riscuri și sarcini administrative sporite din acest punct de vedere.

4. Își manifestă îngrijorarea cu privire la perspectivele limitate de creștere pentru societățile comerciale cu activitate în sectorul securității cibernetică în interiorul pieței unice, care conduc la o multitudine de fuziuni și achiziții de către investitori din afara Europei și invită Comisia Europeană să ia măsurile necesare pentru a stimula capacitatea de inovare a antreprenorilor europeni din domeniul securității cibernetică și pentru a fructifica disponibilul de finanțare al investitorilor europeni; consideră că riscul pierderii de know-how și expertiză europeană în acest

domeniu prin exodul de creiere ar trebui să se afle prioritar pe agenda de lucru a Comisiei Europene.

5. Consideră că potențialul întreprinzătorilor europeni în domeniul serviciilor referitoare la securitatea cibernetică, în special a celor tineri, ar trebui sprijinit cu mai multă insistență la nivelul Uniunii, prin măsuri de protecție a afacerilor aflate la început și a microîntreprinderilor, în special în statele membre care se confruntă cu un șomaj ridicat în rândul tinerilor.

6. Atrage atenția asupra faptului că măsurile de sprijinire a certificării unitare la nivelul Uniunii joacă un rol important în ceea ce privește creșterea securității produselor și a serviciilor, precum și a încrederii; această certificare ar trebui limitată la ceea ce este necesar, realizată cu participarea industriilor din domeniu și prevăzută cu suficientă flexibilitate pentru a permite modificarea operativă ca urmare a progresului tehnic foarte rapid.

7. Sprijină eforturile Comisiei Europene în materie de standardizare și reglementare a internetului obiectelor, a tehnologiilor 5G, a celor de tip *cloud computing* și a celor de date și atrage atenția asupra necesității de a contracara eficient și din timp fenomenele de tip *malware* care ar putea cunoaște o extindere masivă odată cu noile tehnologii, pentru unele dintre acestea cum ar fi *ransomware* fiind necesare măsuri coordonate la nivelul Uniunii, inclusiv de tip polițienesc.

8. Recomandă o acțiune hotărâtă la nivelul Uniunii pentru a scădea dependența de oligopolurile furnizorilor de sisteme de

operare și programe de calculator, deoarece omogenitatea utilizatorilor astfel generată favorizează criminalitatea cibernetică, pe lângă efectele negative asupra pieței libere și asupra cheltuielilor administrației publice; propune completarea cu acest obiectiv a strategiei privind securitatea cibernetică.

9. Recomandă sprijinirea educației cetățenilor cu privire la dezvoltarea unui comportament preventiv pe internet, prin metode active și fără a se limita la posibilitățile oferite de instruirea *online*, având în vedere că vulnerabilitatea acestora generează riscuri privind securitatea rețelelor pe scară largă în urma utilizării calculatoarelor personale pentru atacuri de tip *botnet*.

10. Recomandă dezvoltarea și completarea bazei de date privind securitatea cibernetică prevăzute la nivelul Uniunii, pentru a include atât informații relevante privind combaterea criminalității, cât și rezultate ale cercetării științifice în domeniu, ca parte a *cloud*-ului științei deschise, astfel încât aspectele privind securitatea cibernetică să poată fi incluse în proiectarea și dezvoltarea noilor produse și tehnologii încă din faza emergentă de laborator sau de pilot.

11. Își manifestă îngrijorarea cu privire la subraportarea incidentelor de securitate cibernetică și cheamă la o acțiune la nivelul Uniunii pentru a crea un sistem facil de raportare a acestor incidente, spre exemplu prin intermediul unui modul al platformei *online*, care să fie accesibil tuturor cetățenilor europeni, în scopul reducerii riscului generat de cunoașterea incompletă a naturii și modalității de acțiune în domeniul criminalității cibernetice și pentru a pune la dispoziția IMM-urilor sau a întreprinderilor preocupate de confidențialitatea datelor lor un instrument de colectare de informații minimale.

12. Atrage atenția asupra gradului scăzut de conștientizare a riscurilor de securitate cibernetică reprezentat de evoluția rapidă a domoticii, internetului lucrurilor și *cloud-computing*-ului și recomandă introducerea unui sistem voluntar de atenționare a utilizatorilor de către fabricanții și vânzătorii de produse și servicii în aceste domenii, sistem armonizat pe planul Uniunii pentru a facilita libera circulație și care ar putea fi elaborate ca o dezvoltare a sistemului de etichetare prevăzut de comunicare.

13. Atrage atenția asupra conexiunilor dintre securitatea cibernetică, atacurile asupra conturilor bancare și finanțarea terorismului și invită Comisia Europeană să desfășoare acțiuni concrete și hotărâte pentru a reduce riscurile de creștere a atacurilor cibernetice și de sporire a impactului lor distructiv.

14. Salută modul coerent și complet în care a fost elaborată comunicarea, cu identificarea corespunzătoare a nevoii intensificării cooperării pentru pregătirea răspunsului la incidentele cibernetice la nivelul Uniunii, atât între instituțiile europene și autoritățile naționale, cât și la nivelul parteneriatului public-privat.

15. Atrage atenția asupra faptului că prostituția infantilă și tratamentul violent al copiilor, ca parte a pornografiei infantile pe internet, necesită o abordare distinctă și cuprinzătoare în ce privește combaterea criminalității cibernetice și invită Comisia Europeană să sprijine o cooperare strânsă a agențiilor europene cu rol în asigurarea securității informatice cu Agenția Europeană pentru Drepturi Fundamentale și cu alte organisme internaționale care au ca obiect protecția copilului; recomandă formarea de expertiză specifică pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor cibernetice în care copiii sunt victime.

16. Remarcă rolul esențial pe care trebuie să îl joace atât Comisia Europeană, cât și agențiile de profil ale Uniunii, prin inițiative concrete de impulsioneare a eforturilor în domeniul securității cibernetice, cum ar fi: instituirea unor canale fiabile pentru raportarea voluntară a incidentelor cibernetice, crearea unei platforme de formare în materie de securitate cibernetică și un posibil cadru european de certificare de securitate în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor.

17. Atrage atenția asupra posibilității de extindere a criminalității favorizate de internet, inclusiv a procurării de arme în scop terorist și cheamă la acțiune fermă în acest sens, prin însoțirea măsurilor specifice mediului *online* de acțiuni polițienești în teren, prin cooperare între statele membre și prin măsuri preventive pe plan social și educativ la nivelul Uniunii.

18. Atrage atenția că deși concluziile comunicării sunt fundamentate, acestea sunt totuși sumare, iar utilitatea lor ar fi fost mult sporită dacă ar fi fost însoțite de o propunere de foaie de parcurs sau de o descriere sintetică a domeniilor strategice sectoriale cu care se urmărește coordonarea strategiei privind securitatea cibernetică.

19. Atrage atenția că securitatea cibernetică nu poate fi realizată cu succes doar prin reglementarea legislativă și efortul instituțiilor publice, implicarea sectorului privat și dezvoltarea unui dialog public-privat real este esențială, aceasta având rolul de a viza eliminarea vulnerabilităților pe care noile evoluții tehnologice sau conceptuale le pot crea din perspectiva securității cibernetice.

20. Consideră că pentru atingerea unui nivel ridicat al securității cibernetice este necesar un parteneriat solid între mediul universitar, structurile guvernamentale și mediul privat, care să se manifeste în domeniile economic, de securitate și de apărare.

21. Consideră că este necesară educarea publicului, efort menit să conducă la dezvoltarea unei culturi de securitate în domeniul cibernetic, inclusiv prin implicarea mediului academic și educațional, ca și a mass-mediei și societății civile.

22. Consideră oportună introducerea noțiunilor privind securitatea cibernetică încă din școală, de exemplu prin explicarea normelor de securitate și etică în spațiul virtual, a conduitei pentru prevenirea infracțiunilor în domeniul cibernetic, în mod special a comportamentului agresiv întâlnit pe rețelele sociale și nu numai.

23. Consideră că eforturile legislative în statele membre au un rol important în asigurarea securității cibernetice, în special prin formarea unei atitudini favorabile pentru măsurile necesare, așa cum a demonstrat inițierea de către Comisia pentru afaceri europene din Camera Deputaților a demersurilor privind introducerea în programa școlară a unei *curricule* de securitate cibernetică.

24. Atrage atenția că atacurile cibernetice coordonate și sponsorizate de state prezintă tendința de a evolua de la utilizarea abuzivă a spațiului cibernetic în relațiile interstatale spre acțiuni militare, războiul convențional și electronic fiind însoțite din ce în ce mai des de atacuri cibernetice, inclusiv prin integrarea acestora în acțiuni specifice războiului psihologic, cum ar fi propaganda, provocările sau dezinformarea.

25. Consideră că este necesară impunerea unor cerințe minime de securitate pentru protecția infrastructurilor cibernetice pentru deținătorul infrastructurii, inclusiv a obligației de a elabora și pune în aplicare planuri și politici de securitate, precum și de a raporta cu titlu anonim incidentele majore.

26. Atrage atenția asupra riscului prezentat de cunoașterea incompletă a originii atacurilor cibernetice, a modalității prin care acestea se materializează, precum și a repartiției geografice a țintelor atacurilor cibernetice și propune derularea unor analize în acest sens.

27. Consideră oportun ca statele membre să dispună de libertatea de a desemna centre specializate din cadrul unei autorități publice care să îndeplinească funcția de echipe de intervenție în caz de incidente informatice (CSIRT).

28. Apreciază ca utilă partajarea informațiilor cu autoritățile relevante din statele membre, în conformitate cu legislația națională și europeană, în contextul abordării interdependențelor intersectoriale și a rezilienței infrastructurii rețelelor publice majore.

29. la act de sugestia Comisiei Europene, conform căreia autoritățile naționale de reglementare ar putea utiliza capacitățile CSIRT pentru a efectua examinări periodice ale infrastructurilor rețelelor publice și consideră că și utilizarea centrelor specializate cu rol de CSIRT ar veni în sprijinul autorităților naționale din statele membre.

30. Subliniază necesitatea adaptării continue a legislației existente în domeniu, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivelul statelor membre, în funcție de evoluția contextului general de

securitate și a combaterii în mod eficient a amenințărilor și vulnerabilităților specifice, provenite din spațiul virtual.

31. Apreciază ca semnificativ, în acest context, exemplul activității desfășurate de instituțiile abilitate în domeniu din România și susține importanța alocată dezvoltării securității cibernetice, atât în ceea ce privește activitatea la nivel național, cât și în planul cooperării cu instituțiile UE și ale statelor membre.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 90.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Evaluarea punerii în aplicare a cadrului UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor și a Recomandării Consiliului cu privire la măsurile de integrare efectivă a romilor în statele membre — 2016 COM (2016) 424

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/1104, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 27 septembrie 2016, Camera Deputaților:

Salută această comunicare, deoarece:

— prezintă pentru prima dată o evaluare în paralel: a implementării cadrului Uniunii Europene pentru Strategiile naționale pentru incluziunea romilor (adoptat în 2011) și a Recomandării Consiliului privind măsurile efective de incluziune a romilor în statele membre (adoptat în 2013), întrucât din 2012 celor 5 state membre în care există comunitățile cele mai mari de romi le-au fost adresate recomandări specifice vizând modul în care politicile generale pot fi formulate pentru a fi mai favorabile incluziunii romilor;

— prin documentul de lucru anexat, s-a încercat elaborarea unui model detaliat de raportare, care să fie îmbrățișat de toate statele membre, pentru a le sprijini în exercițiul lor de raportare;

— documentul încearcă să realizeze o aliniere la nivel european a instrumentelor juridice, de politică și financiare cu lansarea perioadei de programare financiară 2014—2020;

— demersurile privind intervenția publică pentru îmbunătățirea situației romilor sunt generate nu numai de considerente care țin de justiție și de protecția socială, ci și de considerente care vizează dezvoltarea economică și socială durabilă a unei comunități — dacă luăm în considerare resursa umană furnizată de populația romă (una dintre cele mai tinere din Uniunea Europeană).

Susține această comunicare, întrucât:

— modalitățile în care țările UE răspund problemelor de deprivare multiplă, marginalizare socială și spațială a romilor

sunt marcate de configurațiile istorice ale statelor sociale, legislațiile naționale privind drepturile fundamentale ale omului și antidiscriminarea, politicile culturale cu privire la recunoașterea diversității etnice și reprezentarea politică a minorităților etnice; prin urmare, o abordare unitară la nivel european poate fi realizată numai prin crearea unui cadru european unanim acceptat de statele membre;

— evidențiază atât progresele făcute, cât și aspecte mai puțin plăcute privind nerealizarea unor obiective, generate pe fondul actualelor probleme privind migrația;

— documentul este unul complex, evidențiind măsurile adoptate și exemplele de bune practici, dar și domeniile unde se impun eforturi suplimentare din partea statelor membre;

— în conformitate cu obiectivul Strategiei UE 2020 de „creștere inclusivă”, incluziunea socială este considerată o prioritate orizontală principală, cu un mare impact macroeconomic, în contextul reformelor structurale;

— va manifesta în continuare preocupări majore în ceea ce privește incluziunea romilor și va adopta măsuri pentru a se asigura de respectarea deplină a legislației antidiscriminare și pentru a combate atitudinile antițigani, se va asigura că există un dialog la nivel înalt și furnizarea de orientări de politică.

Consideră că:

— la nivelul populației reprezentând minoritatea romă se manifestă cel mai ridicat risc al excluziunii sociale, dacă avem în vedere diferențele de acumulare educațională, de incluziune pe piața muncii, starea de sănătate și locuințele;

— incluziunea socială a romilor este un proces care trebuie să se manifeste în toate domeniile de activitate de pe agenda

fiecărei instituții publice locale și centrale, întrucât aceste instituții, alături de societatea civilă, au un rol important în procesul de dezvoltare socială și implicit va contribui la îmbunătățirea situației romilor;

— rolul Uniunii Europene în ceea ce privește situația romilor s-a modificat odată cu crearea Cadrului European pentru Strategiile Naționale de Incluziune a Romilor (SNIR, 2011), pentru perioada de programare 2014—2020, care introduce instrumentele de monitorizare și evaluare, ce permit Comisiei Europene să elaboreze recomandările specifice pentru fiecare stat membru al Uniunii Europene;

— aplicarea, monitorizarea și raportarea activităților desfășurate în cadrul strategiilor naționale de integrare a romilor sunt extrem de importante pentru eficiența măsurilor adoptate sau în curs de adoptare atât la nivel național, cât și la nivel european;

— eforturile întreprinse în scopul înregistrării de progrese în domeniul incluziunii sociale a romilor trebuie orientate, cu precădere, către principalele 4 domenii: educație, ocuparea forței de muncă, sănătate și locuințe.

Apreciază că:

— progresul în reducerea decalajelor dintre persoanele aparținând minorității rome și restul populației trebuie să se manifeste constant, în urma unor acțiuni sistematice, cu evaluări periodice;

— în ciuda eforturilor făcute, pe teren nu sunt percepute progrese reale în reducerea decalajelor dintre persoanele aparținând minorității rome și restul populației, iar din statisticile prezentate se constată existența unor diferențe intercorelate, în toate componentele sociale esențiale care definesc calitatea vieții între persoanele aparținând minorității rome și restul populației;

— eficiența politicilor educaționale crește atunci când este asigurată sustenabilitatea măsurilor prin acordarea de sprijin financiar, când este îmbunătățit cadrul legislativ în funcție de evoluția socio-economică și politică din contextul național și când se înregistrează o creștere a cooperării dintre diferite instituții publice și private;

— este deosebit de important faptul că documentul pune accent, în afara pilonilor integrării sociale a romilor (educație, sănătate, ocuparea forței de muncă și condițiile de locuit), și pe elementele de combatere a discriminării, „antigipsismului”, a discursului instigator la ură și a infracțiunilor motivate de ură;

— trebuie consolidat rolul central al Punctelor naționale de contact pentru romi în procesul de coordonare a implementării prevederilor europene și de utilizare a fondurilor europene;

— este benefic modul în care statele membre și-au definit structuri de coordonare, au introdus măsuri țintite și generale, ca răspuns la recomandarea Consiliului, și au alocat resursele financiare proceselor, care sunt armonizate la propria situație națională (de exemplu, accentul pus pe educația timpurie, o corelare corespunzătoare între prioritățile ce privesc integrarea romilor și fondurile alocate prin fondurile structurale pentru cadrul financiar 2014—2020, consolidarea rolului Punctelor naționale de contact etc.).

Atrage atenția asupra următoarelor aspecte:

— unele state membre (Franța, Germania, Slovenia) din Uniunea Europeană nu au adoptat modelul de raportare propus de Comisia Europeană și au optat pentru utilizarea unui alt format de raportare, iar altele (Danemarca, Luxemburg, Țările de Jos) nu au transmis niciun raport cu privire la măsurile întreprinse;

— una dintre deficiențele majore ale programelor educaționale pentru romi este aceea că ciclul de politici nu include și evaluări de impact ale măsurilor puse în aplicare; de cele mai multe ori evaluările privind măsurile afirmative și alte politici educaționale pentru romi au fost realizate de către

societatea civilă a romilor, dar analizele de impact rămân de multe ori incomplete și fragmentate, eșuând în a oferi factorilor de decizie toate informațiile necesare pentru a adapta politicile la nevoile reale ale romilor în domeniul educației;

— din perspectiva ocupării și integrării romilor pe piața muncii, trebuie avut în vedere că pentru populația aparținând minorității rome, care are un nivel de pregătire școlară mai redus în raport cu populația majoritară, accesul pe piața muncii este din ce în ce mai limitat, în condițiile creșterii cererii de forță de muncă calificată;

— accesul limitat la ocupare (locuri de muncă) generează sărăcie crescută în rândul romilor, declanșând mecanisme de excluziune în diverse alte domenii și produce cicluri vicioase de sărăcie; lipsa unui venit curent și suficient subminează investițiile pe termen lung în educația copiilor, care, la rândul lor, reduc numărul celor educați din cadrul generațiilor viitoare, perpetuând excluderea de la ocuparea formală a forței de muncă;

— trebuie întreprinse eforturi suplimentare atât în ceea ce privește implicarea autorităților locale, consolidarea cooperării cu societatea civilă, monitorizarea impactului măsurilor adoptate de statele membre, cât și o reconfirmare a angajamentului politic din partea tuturor statelor membre privind implementarea actualelor prevederi în vederea obținerii unor rezultate clare;

— sunt necesare eforturi suplimentare din partea statelor membre pentru a pune în aplicare legislația specifică privind antidiscriminarea, antirasismul și xenofobia; totodată trebuie să se prevină evacuările forțate, să se elimine segregarea în educație și în materie de locuințe;

— se recomandă să fie multiplicat inițiativa de succes, prin utilizarea fondurilor disponibile în cadrul exercițiului financiar 2014—2020.

Consideră că în ceea ce privește România:

— s-au transmis Comisiei Europene măsurile privind: eliminarea segregării în educație, combaterea părăsirii timpurii a școlii, sprijinul individualizat pentru elevi, promovarea ocupării forței de muncă în rândul romilor, eliminarea barierelor privind sistemul național de sănătate, accesul la programele de vaccinare, accesul comunităților de romi la utilitățile publice;

— este apreciată constituirea Punctului național de contact pentru strategia națională de integrare a romilor, în urma recomandărilor Comisiei Europene, ca instrument pentru a armoniza politicile și măsurile propuse la nivel național cu recomandările la nivel european și a le corela cu Strategia Europa 2020;

— au fost identificate soluții și adoptate măsuri care să asigure egalitatea accesului la educație și se lucrează, în continuare, la promovarea și implementarea deplină a acestora, accesul romilor la educație și evitarea abandonului școlar fiind încă subiectele cele mai des abordate de cercetare și politicile de intervenție;

— se consideră întemeiat și se susține punctul de vedere exprimat de Agenția Națională pentru Romi din România, referitor la omiterea menționării măsurilor afirmative din domeniul educației (alocarea de locuri distincte pentru elevii și studenții romi din învățământul liceal și universitar), măsuri pentru care România este considerată un model de bună practică, din documentul lansat de Comisia Europeană; în consecință, se propune adăugarea codului de țară (RO) în tabelul anexat cap. 3.2. Educație, în rubrica referitoare la „Promovarea participării la învățământul secundar și superior și a absolvirii acestor cicluri de învățământ”;

— au fost evaluate elementele incluse în recomandarea Consiliului din 2013, prin care România a confirmat, între altele, adoptarea de măsuri privind: eliminarea segregării în educație, combaterea părăsirii timpurii a școlii, sprijinul individualizat pentru elevi, promovarea ocupării forței de muncă în rândul

romilor, eliminarea barierelor privind sistemul național de sănătate, accesul la programele de vaccinare, accesul comunităților de romi la utilitățile publice;

— au fost întreprinse eforturi pentru constituirea unui comitet interministerial și implicarea societății civile în implementarea strategiei naționale pentru romi, prin intermediul Punctului național de contact pentru romi (PNCR);

— există o serie de provocări cu care se confruntă țara noastră, referitoare la: combaterea discriminării, incriminarea discursului instigator la ură și a infracțiunilor motivate de ură

printr-o mai bună aplicare a legislației existente, combaterea sărăciei, în special în rândul copiilor, combaterea violenței în rândul femeilor rome, prevenirea segregării în educație, stimularea participării etnicilor romi pe piața forței de muncă, îmbunătățirea accesului la serviciile medicale, combaterea segregării spațiale în materie de locuințe și descurajarea evacuărilor forțate, consolidarea capacității PNCR și mobilizarea autorităților locale, utilizarea eficientă a fondurilor europene pentru desegregare; soluționările acestor provocări vor constitui priorități pentru viitoarele documente programatice.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 91.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor
O nouă agendă pentru competențe în Europa COM (2016) 381

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/1103, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 27 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. Subliniază că tendința de creștere a cererii de competențe și îndemnări, noua economie digitală și progresul tehnologic accelerat necesită o abordare curajoasă a reformei sistemelor de pregătire profesională, chiar actualitatea conceptelor de bază ale acestora fiind discutabilă. În acest sens, invită Comisia Europeană să lanseze o dezbatere pe această temă, ca parte a măsurilor ce vizează dezvoltarea pedagogiei în Uniunea Europeană.

2. Recomandă flexibilizarea cerințelor formale pentru ocuparea unui loc de muncă pe planul Uniunii, ca un corolar firesc al flexibilizării cerințelor de validare a pregătirii profesionale — obiectiv menționat în această comunicare.

3. Atrage atenția că, deși profilurile interdisciplinare — oameni cu capacitatea de a combina activități din diverse domenii — sunt tot mai prețuite de angajatori, acest lucru nu se reflectă în orientarea și reorientarea pregătirii profesionale și afectează nu doar oferta de forță de muncă, ci și recalificarea profesională și flexibilitatea.

4. Sprijină dobândirea de la o vârstă fragedă a competențelor digitale, dar atrage atenția asupra dificultăților inerente pe care sistemul de învățământ primar le-ar întâmpina ca urmare a pregătirii didactice și metodice inadecvate acestui obiectiv și solicită Comisiei Europene să inițieze o acțiune comună pe planul Uniunii Europene pentru a răspunde acestei provocări comune și pentru a utiliza eficient resursele pedagogice.

5. Sprijină includerea în cadrul sistemelor educaționale a competențelor-cheie pentru spiritul antreprenorial și civic și a competențelor transversale, dar atrage atenția că formarea acestora necesită mai mult decât includerea într-o programă și predarea lor și recomandă Comisiei Europene să implice mai mult societatea civilă și sectorul de afaceri în stabilirea obiectivelor specifice și a acțiunilor concrete pentru atingerea acestora.

6. Atrage atenția asupra faptului că, tot mai mult, capacitatea de a soluționa probleme se formează sub influența mediului social și economic, nu doar ca urmare a educației, și astfel propune inițierea unei dezbateri pe această temă.

7. Atrage atenția asupra faptului că mediul digital, creșterea masivă a volumului de date au creat necesitatea unor competențe digitale diferite structural de aceeași competență digitală de acum cinci ani și ca urmare este necesară actualizarea cunoștințelor formatorilor; subliniază importanța competențelor digitale (DigiComp) și propune intensificarea popularizării acesteia.

8. Atrage atenția asupra faptului că în prezent competențele digitale includ aspecte legale și etice, legate de proprietatea intelectuală, dar și de identificarea și respingerea unor practici comerciale ilegite prin care se poate obține acces neautorizat la date personale din dispozitivele terminale conectate la Internet sau la Internetul lucrurilor.

9. Semnalează discrepanța dintre necesitatea de a acționa la nivelul statelor membre UE pentru a ajunge la un anumit nivel al competențelor digitale și obiectivul de a atinge un nivel ridicat al acestora în întreaga Uniune, precum și disfuncționalitățile pe

care diferențele în nivelul de însușire a competențelor digitale le-ar putea crea pieței unice, afectând semnificativ libera circulație a lucrătorilor; recomandă extinderea Garanției pentru tineri cu acest obiectiv și sporirea bugetului alocat acesteia.

10. Salută Panoul de marcare a competenței digitale — platformă on-line disponibilă la nivelul UE și planurile digitale aferente; recomandă o evaluare a progresului față de indicatorii prevăzuți în aceste planuri, precum și asumarea de către Comisia Europeană a unor indicatori de realizare și de rezultat aferenți acțiunilor pe care și le propune în scopul sprijinirii formării competențelor digitale.

11. Susține obiectivul pregătirii corespunzătoare a tinerilor de către universitățile și furnizorii de formare profesională, precum și fundamentarea programelor de învățământ pe necesitățile de piață și pe tendințele cererii de forță de muncă, dar semnalează că este necesar un cadru legislativ armonizat

pe planul UE, pentru a permite acestor entități să își adapteze rapid programele ca urmare a tendințelor de pe piața Uniunii.

12. Salută sprijinul prevăzut pentru mobilitatea persoanelor care studiază și pentru a beneficia de experiențe educaționale în străinătate.

13. Susține inițiativa Comisiei Europene privind monitorizarea absolvenților de învățământ superior pentru a sprijini statele membre ale UE în vederea îmbunătățirii informațiilor despre modul în care evoluează absolvenții pe piața forței de muncă și recomandă utilizarea acesteia în conexiune cu informații privind mediul de afaceri din statele membre, cu deficitele de forță de muncă în profil teritorial și cu posibilitățile de pregătire profesională în continuare sau în completare.

14. Reafirmă relevanța dialogurilor instituțiilor publice cu specialiști în domeniu și a consultărilor publice organizate la nivelul statelor membre ale UE.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 92.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei
către Parlamentul European și Consiliu „Elemente pentru un cadru strategic la nivelul UE
pentru sprijinirea reformei sectorului de securitate” JOIN (2016) 31

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/1102, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 27 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. Salută această comunicare, deoarece:

— se înscrie în prevederile trasate de concluziile Consiliului din mai 2015, oferind elementele necesare creării unui cadru care să permită transformarea sistemului de securitate al unei țări, pentru a furniza indivizilor și statului o securitate mai eficace, responsabilă și conformă cu respectarea drepturilor omului, a democrației, a statului de drept și a principiilor bune guvernante;

— sprijină țările partenere în reformarea sistemelor lor de securitate pentru a susține obiectivele UE privind pacea și stabilitatea, dezvoltarea durabilă și favorabilă incluziunii, dezvoltarea statală, democrația, statul de drept, drepturile omului și principiile dreptului internațional;

— intervențiile diplomatice și financiare, militare și civile, pe termen scurt și pe termen lung ale UE, trebuie ancorate într-un cadru de sprijin al reformării sistemului de securitate unic, care să ia în considerare legăturile dintre politică, securitate, justiție, răspunsul umanitar, dezvoltare, conflict și fragilitate;

— prin documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei Europene, care însoțește comunicarea, se realizează o evaluare

prin care să fie aduse îmbunătățiri în ceea ce privește coerența, complementaritatea și coordonarea capacităților și instrumentelor UE, care a luat în considerare deopotrivă deciziile relevante și directivele Comitetului de ajutor pentru dezvoltare — Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (CAD-OCDE);

— oferă elemente-cadru și pentru orientarea activităților Uniunii Europene referitoare la consolidarea capacităților de sprijin pentru securitate și dezvoltare (CBSD);

— prevede extinderea instrumentului care contribuie la stabilitate și pace și care la rândul său se referă în special la acordarea unei asistențe mai complete atât actorilor implicați în sectorul de securitate din țările partenere, cât și militarilor participanți, în circumstanțe excepționale, în conformitate cu obiectivul realizării unei dezvoltări durabile.

2. Susține această comunicare, întrucât:

— cadrul oferit permite desfășurarea angajamentului pe termen scurt și lung al UE în sprijinul partenerilor, astfel încât aceștia să poată gestiona autonom crizele și totodată să își consolideze legitimitatea, buna guvernare, integritatea și sustenabilitatea sectoarelor de securitate în scopul promovării securității umane;

— subliniază necesitatea unei abordări interinstituționale, coordonate, a oricărei intervenții UE în domeniul reformării sectorului de securitate (RSS), pornind de la o evaluare integrală și integrată a sistemului de securitate asupra căruia urmează să se intervină;

— din această perspectivă, reformarea sistemului de securitate în vecinătatea UE devine relevantă pentru creșterea rezilienței statelor și pentru combaterea terorismului, criminalității organizate și atacurilor cibernetice;

— acest cadru fiind aplicabil și pentru statele candidate, oferă sprijin pentru îndeplinirea criteriilor de aderare;

— statele membre ale Uniunii Europene sunt încurajate să își elaboreze în acest cadru programele bilaterale în domeniul RSS, prin exerciții comune de programare, conform concluziilor Consiliului privind consolidarea programării comune din 12 mai 2016 (punctul 7);

— prezintă flexibilitate, iar acest cadru poate fi aplicat în orice context, nu numai în situațiile de conflict sau în cele anterioare conflictului, fiind suficient de amplu pentru a permite adaptarea la necesitățile fiecărei situații specifice;

— vizează o utilizare mai eficientă și mai flexibilă a asistenței Uniunii Europene, pentru a-și ajuta partenerii în prevenirea și gestionarea crizelor, ceea ce va determina consolidarea legăturii dintre securitate și dezvoltare durabilă și va contribui la asigurarea respectării statului de drept, a bunei guvernante, a consolidării supravegherii și a controlului civil asupra afacerilor militare în țări terțe.

3. Consideră că:

— acest document va avea un aport semnificativ pentru eficacitatea Strategiei globale privind politica externă și de securitate și a Agendei europene privind securitatea;

— reformarea sistemului de securitate (RSS), fiind un proces politic pe termen lung la nivelul relațiilor de putere într-o țară, trebuie să fie curată și agreată la nivel național, în condițiile unui angajament al conducerii politice, al cooperării interinstituționale și al participării cât mai ample a părților interesate, pentru a realiza un consens general;

— acest document furnizează reperele conceptuale și de acțiune necesare, în raport cu scopul și obiectivele pentru reformarea sectorului de securitate, așa cum au fost definite pe linia legitimității, bunei guvernante, integrității și sustenabilității, astfel încât statele să devină mai stabile, iar cetățenii să fie în siguranță;

— prin acest document se recunoaște interdependența dintre securitate și justiție, astfel că principiile definite pot fi aplicate în egală măsură și actorilor din domeniul justiției, dacă rolul și funcțiile acestora au implicații clare pentru sectorul securității;

— intervențiile diplomatice și financiare, militare și civile, pe termen scurt și pe termen lung ale UE, ar trebui ancorate mai precis într-un cadru de sprijin RSS unic la nivelul UE, care să ia în considerare legăturile dintre politică, securitate, justiție, răspunsul umanitar, dezvoltare, conflict și fragilitate;

— trebuie realizate evaluări periodice — anuale — privind punerea în aplicare a acestui cadru politic de către echipe interservicii, iar rezultatele și recomandările rezultate să fie făcute publice.

4. Apreciază:

— și susține obiectivul major promovat de acest document, acela de a sprijini statele să devină mai stabile și cetățenii să fie mai în siguranță;

— că modalitatea de abordare globală a acestui document față de conflictele și crizele externe reunește politica comună de securitate și apărare (PSAC) și toate celelalte instrumente ale politicii comune externe și de securitate (PESC) relevante, instrumente de acțiune externă și actorii din domeniul libertății, securității și justiției, conduce la fuzionarea și actualizarea a

două concepte de politică UE, care erau privite separat, pentru a sprijini reformarea sistemului de securitate (RSS);

— că înființarea grupului operativ la nivelul Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și a Comisiei Europene, care oferă consiliere și sprijin delegațiilor UE, SEAE, Comisiei Europene și misiunilor PSAC, este un demers care va spori eficiența acțiunii în acest domeniu, întrucât va contribui la asigurarea coerenței și complementarității activităților UE în domeniul RSS, precum și la planificarea și elaborarea proiectelor de cooperare pentru dezvoltarea acestui proces;

— din perspectiva securității individului, care implică totodată respectarea libertăților fundamentale ale acestuia și evaluarea corespunzătoare, într-un mod participativ, a nevoilor în materie de securitate ale diferitor grupuri, inclusiv ale celor mai vulnerabile, trebuie făcute eforturi suplimentare pentru ca reformarea să includă printre prioritățile sale și problematica genului, astfel încât să garanteze că femeile și bărbații beneficiază de acces efectiv și egal la serviciile judiciare și de securitate;

— că dimensiunea/componenta de apărare este deosebit de importantă pentru sprijinul reformării sistemului de securitate furnizat de Uniunea Europeană, întrucât prin caracteristicile sale definitorii (tipologia militarilor, ierarhie, ordine, disciplină etc.) sectorul de apărare poate fi considerat un punct de intrare capabil să contribuie la o dezvoltare pozitivă și/sau care poate maximiza efectul de pârghie în cazul sprijinului UE pentru reformarea sistemului de securitate în țările partenere selectate;

— că trebuie elaborate sau revizuite politicile naționale în materie de securitate, luând în considerare analize pe criterii de gen; la acestea trebuie adăugat și sprijinul pentru victimele violenței, care ar trebui să implice adăugarea unor măsuri preventive (de exemplu, legislație, sensibilizare în ceea ce privește genul în structurile polițienești și militare, combaterea impunității autorului);

— că extinderea instrumentului care contribuie la stabilitate și pace va conduce la remedierea lacunelor constatate în sistem și va permite Uniunii Europene să ofere o asistență mai eficientă pentru actorii din sectorul de securitate.

5. Atrage atenția:

— din perspectiva asigurării și respectării drepturilor omului, statului de drept și principiilor democratice, că se impune consultarea și implicarea societății civile ca o procedură care ar trebui să devină o practică standard în elaborarea și monitorizarea politicilor și activităților din domeniul securității și al justiției;

— că pentru a respecta principiile bunei guvernante, strategiile naționale de securitate trebuie să fie elaborate prin procese de consultare favorabile incluziunii, prin participarea tuturor părților interesate și, în consecință, ar trebui să se asigure și participarea femeilor, conform rezoluțiilor pertinente ale Consiliului de Securitate al ONU;

— asupra importanței asigurării coerenței reformei sistemului de securitate, scop în care Uniunea Europeană ar trebui să încurajeze guvernele partenere și societatea civilă să integreze aspectele legate de sectorul de securitate în strategii multianuale de dezvoltare la nivel național și să le coreleze pe cât posibil cu eforturile de guvernanță în curs sau planificate în alte sectoare;

— asupra necesității unor acțiuni coerente și susținute pentru eficiența implementării propunerilor din document, dar acestea, ca orice inițiativă/proiect UE în domeniul RSS, trebuie să aibă o componentă de apărare foarte bine definită.

6. Apreciază că, din perspectiva României:

— țara noastră este și va fi un susținător al creșterii rolului Uniunii Europene privind încurajarea și sprijinirea eforturilor țărilor partenere legate de reformele sectorului de securitate;

— abordarea Uniunii Europene trebuie să fie una cuprinzătoare, atât din punct de vedere geografic, cât și funcțional;

— măsurile concrete de sprijin ale Uniunii Europene trebuie să fie adaptate necesităților și intereselor specifice ale statelor beneficiare și totodată să se concentreze asupra domeniilor care aduc valoare adăugată reală;

— este necesară o cooperare cât mai strânsă cu actorii relevanți, îndeosebi cu ONU și NATO; creșterea sprijinului pentru parteneri reprezintă o prioritate strategică în cadrul cooperării Uniunii Europene cu NATO;

— se vor întreprinde, la nivelul instituțiilor abilitate, demersurile necesare pentru dezvoltarea profilului pe componenta de apărare a reformării sistemului de securitate pentru a se asigura, conform intereselor strategice ale României, o contribuție corespunzătoare la proiectele

preconizate a fi dezvoltate de către UE în acest domeniu; în acest sens, Ministerul Apărării Naționale, care are în principal responsabilitatea acestui segment, urmează să implementeze o abordare interinstituțională activă și să promoveze o coordonare constantă și susținută cu toate ministerele implicate, relevante, pentru reformarea sistemului de securitate.

7. Susține comunicarea, întrucât:

— sprijină țările partenere în reformarea sistemelor lor de securitate pentru a îndeplini obiectivele UE privind pacea și stabilitatea, dezvoltarea durabilă și favorabilă incluziunii, dezvoltarea statală, democrația, statul de drept, drepturile omului și principiile dreptului internațional;

— reflectă abordarea cuprinzătoare a Uniunii privind conflictele și reunește instrumentele PSAC, PESC, ale acțiunii externe a Uniunii Europene și pe toți actorii din domeniile securitate și justiție.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 93.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare) COM (2016) 270

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/1097, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 27 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. Menține obiecțiile și observațiile formulate în avizul motivat emis de Comisia pentru afaceri europene la data de 20 septembrie 2016 și aprobat de plenul Camerei Deputaților în ședința din 27 septembrie 2016.

2. Menține observațiile și recomandările făcute în avizul motivat și opinia sa, cu ocazia examinării Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de transfer în situații de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid — COM (2015) 450.

3. Menține observațiile și recomandările făcute în opinia sa asupra Comunicării Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație —

COM (2016) 197, în special argumentația că Regulamentul Dublin III nu este inadecvat la situația actuală a migrației și că ar trebui reformat numai pentru a oferi un cadru simplificat, rapid și eficient de procesare a cererilor de azil.

4. Reține că reformarea sistemului de azil a fost provocată de criza acutizată în cursul anului 2015 în Grecia și Italia, care a condus la suspendarea aplicării Regulamentului Dublin III în anumite state membre.

5. Notează că modificările propuse pleacă de la premisa că obiectivele sistemului Dublin III, componenta principală a sistemului european comun de azil, sunt în continuare valabile, iar principiul fundamental ca statul membru responsabil pentru examinarea unei cereri de protecție internațională să fie cel al primei intrări se păstrează.

6. Dintre modificările propuse notează ca esențiale introducerea sistemului de partajare a surplusului de solicitanți de azil sub forma unui mecanism de corecție pentru repartizarea cererilor, care va determina automat situațiile în care o țară se confruntă cu un număr disproporționat de cereri de azil, eliminarea clauzelor privind încetarea responsabilității statului membru care devine astfel responsabil pentru o perioadă

nedeterminată, pentru imigranții primiți la prima lor intrare și introducerea conceptului de „solidaritate financiară”.

7. Remarcă introducerea obligației formale a solicitantului de azil de a coopera cu autoritățile care pun în practică procedurile sistemului Dublin, inclusiv de a furniza informațiile necesare pentru a determina statul membru responsabil și reamintește că a susținut introducerea acestei obligații, în toate documentele sale anterioare.

8. Notează că în dezbaterile privind necesitatea sau lipsa necesității de a transforma sistemul Dublin III, de la un simplu instrument de repartizare a responsabilității la un instrument de partajare a acesteia, se manifestă curente de opinie contradictorii, astfel că unele state membre au solicitat instituirea unui sistem permanent de repartizare a sarcinilor prin intermediul unei chei de distribuție, în timp ce altele au susținut menținerea și raționalizarea sistemului actual, inclusiv în ceea ce privește criteriul intrării neregulate.

9. Notează că există opinii divergente și cu privire la luarea în considerare a preferințelor exprimate de solicitanți; în timp ce unele părți au afirmat că preferințele solicitanților nu pot fi pe deplin ignorate, deoarece acest lucru ar duce aproape inevitabil la deplasări secundare, altele s-au exprimat ferm împotriva acestei posibilități, justificând prin aceea că sunt necesare criterii clare și obiective, iar adăugarea preferințelor solicitanților ar implica evaluări complexe de la caz la caz.

10. Notează că diverse părți interesate, precum Înaltul Comisariat ONU pentru refugiați și organizații neguvernamentale care activează în domeniu, au apreciat că preferințele sau caracteristicile solicitantului, precum și extinderea criteriului membrilor de familie ar trebui luate în considerare pentru determinarea statului membru responsabil, având în vedere perspectivele de integrare și pentru a reduce deplasările secundare.

11. La act că, în discuțiile de la nivelul Consiliului UE, delegațiile României au apreciat că orice soluție de reformare a sistemului european de azil trebuie să evite o abordare bazată pe principiul caracterului automat și obligatoriu, precum și introducerea de sancțiuni financiare. S-a susținut că este necesar să se țină cont de realitățile din statele membre și de capacitatea de primire și integrare a acestora. Totodată, trebuie să fie luată în calcul și valoarea adăugată a contribuțiilor pe care statele membre le au în eforturile comune de gestionare a migrației, rezultate din participarea activă și substanțială la activitățile relevante ale Frontex, Europol, Interpol, Biroului European de Sprijin pentru Azil, altor organisme ale Uniunii.

Subliniază că România pledează pentru soluții consensuale în acest dosar, care să contribuie la consolidarea proiectului UE și nu la accentuarea disensiunilor la nivelul UE, aspect de maximă importanță mai ales în actualul context politic delicat de la nivel Uniunii.

12. Susține pozițiile exprimate de către reprezentanții României în instituțiile europene și reiterează propria opțiune ca relocarea, atât internă, cât și externă, să fie bazată pe voluntariat în ambele sensuri: atât cu privire la participarea statului, cât și cu privire la acordul persoanei beneficiare, aceasta fiind într-adevăr singura metodă aplicabilă în UE pentru a se evita deplasările secundare.

13. Contestă introducerea conceptului de „solidaritate financiară” pentru că transformă obligația de participare la mecanismul de împărțire a responsabilității între statele membre într-o sancțiune pecuniară, fără o fundamentare. Apreciază că evaluarea Comisiei Europene în ceea ce privește cheltuielile pe care un stat le efectuează cu un beneficiar de protecție internațională, raportată la o perioadă de 5 ani, nu are susținere din punctul de vedere al legislației în materie.

Mai mult decât atât, consideră că având în vedere raționamentul utilizat anterior în stabilirea sumei forfetare de 6.000 de euro/persoană relocată, alocată statului membru, introducerea unei sume vizibil disproporționate, 250.000 euro/persoană, fără o justificare solidă, nu poate fi acceptată.

Semnaleză că limitarea la 12 luni a perioadei în care un stat poate refuza primirea imigranților pare o inconsistență de sistem, pentru că poate avea interpretări și consecințe multiple și divergente scopului urmărit de către Comisia Europeană; astfel, nu este clar dacă limitarea termenului caută să evite acumularea unor sume datorate care ar fi vădit exagerate și care nu ar putea fi achitate, dacă se dorește convingerea statelor membre reticente la primirea imigranților să accepte totuși primirea acestora, dat fiind că oricum ar fi obligate să îi primească peste 12 luni, sau dacă se dorește amplificarea rolului Comisiei Europene în relația cu Consiliul.

Semnaleză pericolul ca, în situația în care îngrijorările legitime exprimate de unele state membre ar fi desconsiderate, aceasta ar putea a provoca forțarea unor posibile cereri de ieșire din Uniunea Europeană.

14. Reține că propunerea de regulament nu mai prevede finanțarea compensatorie, ceea ce înseamnă că persoanele care ar trebui preluate de România conform cheii de referință nu vor mai beneficia de suma forfetară, urmând a fi finanțat cu câte 500 de euro numai transferul efectiv; astfel, costurile ocazionate de primirea, înregistrarea, procesarea, asistența și integrarea persoanelor relocate, inclusiv cele referitoare la extinderea infrastructurii capacităților de cazare, vor trebui suportate de la bugetul național; acesta este încă un exemplu în care ar trebui particularizată situația reală a fiecărui stat membru.

15. Consideră că, prin simplificarea la maximum a cheii de referință la doar doi indicatori, apare riscul ca, în cazul unei discrepanțe între acești indicatori, precum și în absența unor elemente de cuantificare suplimentare, să se producă efecte negative asupra unora dintre statele membre.

Reține că, în aplicarea celor două decizii de relocare anterioare, cheia de referință pentru România fusese stabilită la 3,75%, iar prin simplificarea la minimum a cheii de referință, cea care s-ar aplica României conform prevederilor noului regulament crește la aproximativ 5,5%.

Semnaleză că în cazul României, unde însuși faptul că mare parte din forța de muncă proprie activează în alte state membre demonstrează dificultăți în asigurarea de locuri de muncă de un anumit standard, a asistenței sociale, a serviciilor de sănătate și educație, cheia de referință nu reflectă în mod satisfăcător capacitatea statului de a prelua și integra grupuri de imigranți, fără a îi fi afectat semnificativ echilibrul economic și social.

16. Observă că noile prevederi răspund doar parțial criticilor privind lipsa de solidaritate a statelor membre față de situația țărilor din prima linie și cele de destinație și insistă pe implementarea mecanismului de relocare din Grecia și Italia, care încă nu funcționează.

17. Consideră că situațiile de presiune disproporționată asupra sistemelor de azil nu se mai pot repeta, în contextul în care UE a adoptat deja măsuri importante pentru reducerea fluxului de imigranți, pentru paza frontierei și coastei și pentru creșterea consistenței acțiunilor de returnare; de aceea, consideră că ar fi mai utilă concentrarea acțiunii Uniunii pe consolidarea succeselor obținute în reducerea afluxului de imigranți și pe reproducerea modelelor care și-au demonstrat deja viabilitatea, comparativ, de exemplu, cu mecanismul de relocare în privința căruia s-a demonstrat cât de dificil este să devină funcțional.

18. În același timp, având în vedere destabilizarea masivă a UE, care s-a produs în anul 2015 din cauza fluxului incontrollabil de imigranți, punând în pericol însăși existența Uniunii, consideră că Uniunea ar trebui să se mobilizeze tocmai pentru a se asigura că situațiile de presiune disproporționată asupra sistemelor de azil nu se pot perpetua; semnaleză în schimb că mobilizarea pentru înființarea unui mecanism de corecție pentru partajarea surplusului de solicitanți de azil poate fi interpretată ca o redeschidere a canalelor de acces ale imigranților în statele prospere pe care aceștia le vizează.

19. Reamintește că la capitolul „Migrația și frontierele externe”, foaia de parcurs de la Bratislava, adoptată la reuniunea informală a celor 27 de șefi de stat sau de guvern, la 16 septembrie 2016, prevede ca obiective „[s]ă nu permitem niciodată revenirea la fluxurile necontrolate de anul trecut și să reducem în continuare numărul migranților în situație neregulamentară; [s]ă asigurăm controlul deplin al frontierelor noastre externe și să revenim la Schengen”. Invită Comisia Europeană să își calibreze opțiunile pe aceste linii directoare.

Menționează, în acest context, că, dacă propunerea de regulament ar fi adoptată, mecanismul corectiv ar funcționa automat, fără supravegherea Consiliului UE, orice putere de decizie a Consiliului pentru o hotărâre de relocare fiind anulată.

20. Reiterează opinia exprimată în analizele sale anterioare că pregătirea unor sisteme complexe destinate gestionării unui număr mare de imigranți pe termen lung, pe teritoriul statelor membre, reprezintă o anomalie și că această anomalie este puternic exploatată de către partide populiste antieuropene. Reamintind că reglementarea prin tratat a dreptului de azil sau de protecție internațională nu a avut în vedere posibilitatea exodului produs, atrage atenția că dacă semnalele transmise de către UE, în procesul de reglementare, sunt ambigue și nu se oferă soluții reale pentru refacerea situației de dinainte de acel exod, accesul la putere al partidelor populiste antieuropene ar deveni o certitudine, iar implementarea politicilor promovate de aceste partide poate crea mari dezechilibre socio-economice la nivelul Uniunii, îngreunând inclusiv situația imigranților.

21. Consideră că orice mecanism dedicat gestionării unui număr mare de imigranți ar trebui să fie axat pe principiul caracterului voluntar, să fie pe termen scurt și să se înscrie în logica art. 78 alin. (3) TFUE, în timp ce, în fapt, măsurile propuse în proiectul de regulament depășesc nivelul măsurilor provizorii, acordând responsabilități pe termen nedeterminat statelor care primesc solicitanți de asistență internațională, prin mecanismul de repartizare corectivă.

Reamintește că Austria și Suedia au solicitat și au primit aprobarea Comisiei Europene de a li se suspenda obligațiile de a primi imigranți, din cauza numărului mare de imigranți intrați pe teritoriul lor, lucru care a fost posibil chiar și în absența mecanismului corectiv permanent promovat de propunerea de regulament examinată.

22. În contextul în care proporția migranților economici este în creștere în numărul total al solicitanților de protecție

internațională, iar UE propune măsuri de returnare accelerată a solicitanților care nu îndeplinesc condițiile pentru acordarea dreptului la această protecție, atrage atenția că ar fi un nonsens ca, pe de o parte, să fie permis în continuare accesul neregulamentar pe teritoriul unor state membre al imigranților, din rațiuni umanitare sau din imposibilitatea aplicării legislației care reglementează trecerea frontierei de stat, iar, pe de altă parte, să fie returnați în regim accelerat imigranții primiți pe teritoriu. Rezultatul ar fi un circuit cvasipermanent, care nu ar aduce beneficii niciuneia dintre părți, ci dimpotrivă ar provoca pierderi atât migranților, cât și statelor membre unde ajung.

23. Atrage atenția că au fost consemnate revolte ale imigranților cărora li s-a refuzat dreptul la protecția internațională și că, dacă s-ar permite accesul unor noi imigranți provenind din țări sigure, numărul participanților la revolte ar crește, făcând și mai dificilă gestionarea situației.

Exprimă îngrijorări cu privire la capacitatea de implementare de către UE a propriilor decizii și norme privind returnarea sau eliminarea posibilității alegerii preferențiale a țării de azil.

24. Admite că unele obiective și măsuri concrete propuse în prezentul regulament, cum sunt consolidarea capacității sistemului de a nominaliza un singur stat membru responsabil pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, creșterea celerității procedurilor, descurajarea abuzurilor și prevenirea deplasărilor secundare ale solicitanților pe teritoriul UE, în special prin includerea unor obligații juridice clare ca solicitanții să depună cererea în statul membru al primei intrări și să rămână în statul membru desemnat ca responsabil, stabilirea unor consecințe procedurale și materiale proporționale în cazurile de nerespectare a acestor obligații, acordarea de prestații materiale doar în statul responsabil și alte sancțiuni ale nerespectării, sunt utile pentru perfecționarea cadrului în care se desfășoară procesarea cererilor de azil.

25. Dintre prevederile care par dificil de pus în practică, reține, ca exemplu, procedura de contestare a deciziei de transfer, întrucât termenul de 7 zile de la data notificării unei decizii de transfer pentru atacarea ei de solicitant, urmat de termenul de 15 zile după care o instanță trebuie să decidă cu privire la fondul acțiunii, este prea scurt pentru unele sisteme judiciare.

26. Reamintește că, deși respectarea drepturilor omului este o constantă în state membre cu democrații consolidate, atunci când sunt confruntate cu acțiuni antisociale repetitive comise de către imigranți, aceste state se văd obligate să adopte măsuri care nu le reprezintă și care păreau imposibil de conceput pentru standardele lor (ca de exemplu construcția gardului de protecție al autostrăzii de la Calais).

27. Își exprimă încrederea că prezenta propunere de regulament, cu recomandările propuse de către parlamentele naționale și cu amendamentele rezultate în urma dezbaterilor din Consiliu, va contribui la realizarea unui sistem european comun de azil, conform valorilor Uniunii Europene și cerințelor formulate de majoritatea cetățenilor săi.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European,
Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor
„Plan de acțiune privind integrarea resortisanților din țările terțe” COM (2016) 377**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/1098, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 27 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. Salută dorința Comisiei Europene ca, în elaborarea politicilor de integrare la nivel local, național sau al Uniunii, să se acorde o atenție specială aspectelor de gen, situației copiilor, precum și persoanelor care se află într-o situație potențial vulnerabilă, inclusiv victimele violenței bazate pe gen și persoanele care aparțin minorităților religioase și etnice, care s-ar putea confrunta cu discriminarea sau cu obstacole disproportionale de integrare.

2. Atrage atenția asupra importanței atitudinii populației și capacității financiare și bugetare a statului în elaborarea politicilor de integrare a resortisanților din țările terțe și subliniază că, în situațiile în care cetățenii unui stat membru sunt mai degrabă reticenți în ce privește refugiații, adesea în mod justificat, aplicarea oricăror măsuri de integrare a resortisanților întâmpină dificultăți majore.

3. Solicită Comisiei Europene să intensifice acțiunile derulate în statele de plecare a imigranților și să urmărească îndeaproape relațiile Uniunii cu Turcia în vederea fructificării oportunităților oferite de sistemul de admisie umanitară pentru Turcia și de mecanismul de relocare unu-la-unu în temeiul Declarației Uniunea Europeană—Turcia.

4. Își manifestă îngrijorarea cu privire la faptul că, în pofida eforturilor depuse, resortisanții țărilor terțe aflați în Uniune continuă să prezinte rezultate mai slabe decât cetățenii săi în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, educația și incluziunea socială.

5. Consideră că este necesar un efort suplimentar din partea Comisiei Europene pentru a se asigura că integrarea resortisanților țărilor terțe nu se mai confruntă cu obstacole în sistemul educațional, pentru a evita perpetuarea sau chiar sporirea sărăciei și riscului excluderii sociale la copiii acestora.

6. Atrage atenția asupra efortului bugetar necesar pentru a organiza cursuri de integrare socială pentru refugiați, cum ar fi cele de limbă, și solicită Comisiei Europene să se asigure că astfel de eforturi financiare nu se răsfrâng asupra bugetelor alocate coeziunii și statelor membre mai puțin dezvoltate.

7. Atrage atenția că o parte importantă a problemelor specifice cu care se confruntă refugiații sosiți recent, cum ar fi vulnerabilitatea rezultată din traumele suferite, lipsa documentelor justificative, inclusiv în ceea ce privește calificările, provin din insuficiența acțiunilor Uniunii pe plan extern în ce privește stoparea la sursă a fluxului migrator și cheamă la o prezență mai activă a Uniunii în zonele de origine a acestuia.

8. Solicită Comisiei Europene să separe în mod clar obiectivele de integrare ce se adresează migrației legale de cele ce vizează fenomenul migrator recent, pentru a evita să îi confere celui din urmă aparența acceptării la nivel sociopolitic.

9. Atrage atenția că tehnologia inovatoare, rețelele de socializare și internetul, resurse ce se doresc a fi valorificate în toate etapele procesului de integrare a resortisanților statelor terțe, inclusiv înainte de plecare, prezintă riscul de a fi folosite pentru pregătirea atentatelor teroriste și chiar pentru încurajarea fluxului migrator.

10. Își manifestă îngrijorarea cu privire la modalitatea de alocare a sprijinului financiar pentru statele membre pentru politicile lor de integrare a resortisanților din țările terțe, având în vedere tendința Comisiei Europene de a impune statelor membre preluarea unui număr dat de refugiați.

11. Își exprimă regretul că pentru sprijinirea persoanelor slab calificate provenind din rândul migranților se prevăd măsuri de sprijin direct, în timp ce pentru combaterea șomajului în rândul cetățenilor tineri măsurile luate la nivelul Uniunii sunt mai degrabă modeste.

12. Subliniază că nivelul de educație al persoanelor ce solicită azil în Uniune diferă în funcție de statul de origine, ceea ce produce serioase dificultăți practice în procesul de sprijinire a integrării sociale, mai ales în ce privește accesul acestora la unitățile de învățământ, și ar putea avea un impact negativ pronunțat asupra statelor membre ale căror sisteme educaționale se confruntă cu deficite de finanțare obiective sau cu alte probleme.

13. Atrage atenția asupra faptului că măsurile de încurajare a statelor membre menite să promoveze programe de sponsorizare private pentru relocarea refugiaților și pentru a implica în mod activ comunitățile locale în procesul de integrare a resortisanților țărilor terțe trebuie să țină seama de capacitatea sectorului privat din statul respectiv de a depune un asemenea efort și solicită preluarea explicită a principiului voluntariatului în această categorie de măsuri.

14. Atrage atenția că, deși scopul măsurilor prevăzute este de a facilita integrarea resortisanților din țările terțe, acestea prezintă riscul de a încuraja fluxul de migranți și solicită Comisiei Europene să ia măsurile necesare pentru a se asigura că nu se vor manifesta astfel de efecte.

15. Solicită Comisiei Europene să aprofundeze și să detalieze măsuri de adaptare a serviciilor autorităților cu responsabilități în domeniul integrării la specificul cultural și profilul educațional al migranților și de descentralizare a serviciilor către autoritățile locale, cu implicarea activă a acestora în procesul integrării.

16. Constată că povara administrativă va crește, având în vedere că va fi necesară analiza periodică a acțiunilor în derulare privind integrarea resortisanților țărilor terțe.

17. Constată că, la nivelul administrației centrale a statului, măsurile de sprijinire a integrării resortisanților din țări terțe se află în portofoliul mai multor ministere, ceea ce impune o coordonare interinstituțională, cu costuri financiare suplimentare față de sarcinile administrative curente.

18. Subliniază ca fiind prioritare măsurile prelabile imigrării care, alături de informarea cu privire la condițiile de deplasare într-un stat membru, prezintă și avantajul de a permite pregătirea primirii și fundamentarea deciziei de plecare, eventual a renunțării la această decizie.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 95.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivei 2009/101/CE COM (2016) 450

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 — 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/1093, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 27 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. la act că propunerea stabilește o serie de măsuri pentru îmbunătățirea combaterii finanțării terorismului și pentru asigurarea unei transparențe mai mari a tranzacțiilor financiare, prin modificarea Directivei 2015/849, care cuprinde vaste referințe la măsurile de precauție privind clientela și obligațiile profesiilor reglementate de a raporta tranzacțiile suspecte ale clienților.

2. la act că, deși Directiva (UE) 2015/849 reprezintă un pas înainte important în prevenirea spălării banilor și finanțării terorismului, existența unor deficiențe în sistemul financiar mondial necesită măsuri suplimentare de îmbunătățire a cadrului juridic în domeniu; prin urmare, propunerea de față abordează cinci probleme legate de finanțarea terorismului referitoare la:

a) tranzacțiile suspecte efectuate prin intermediul monedelor virtuale, insuficient monitorizate de către autorități;

b) măsurile insuficiente pentru reducerea riscurilor asociate instrumentelor preplătite anonime;

c) limitările în asigurarea unui acces rapid al unităților de informații financiare la informațiile deținute de entitățile obligate și a schimbului de astfel de informații;

d) unitățile de informații financiare care nu au acces sau au acces cu întârziere la informațiile privind identitatea titularilor de conturi bancare și de conturi de plăți;

e) cerințele necoordonate și neclare privind măsurile de precauție privind clientela care conduc la o monitorizare mai puțin eficace a tranzacțiilor suspecte care implică țări cu un grad înalt de risc.

3. Atrage atenția asupra metodelor de plată virtuale, întrucât comunitățile electronice virtuale pot oferi un grad ridicat de anonimitate, iar profiturile pot fi transferate în lumea reală prin

19. Solicită Comisiei Europene să insiste asupra mecanismelor pentru recunoașterea calificărilor cetățenilor din state terțe care nu dețin niciun fel de document care să le ateste calificările, în special pentru beneficiarii de protecție internațională.

intermediul transferurilor electronice de fonduri, de exemplu, care, utilizate abuziv, pot duce la apariția riscului de finanțare teroristă.

4. Amintește că România a solicitat definirea termenilor de monedă fiduciară și furnizori de portofele digitale care oferă servicii de custodie a datelor de identificare necesare pentru accesarea monedelor virtuale, astfel că, în poziția de compromis prezentată în 29 septembrie 2016 la reuniunea la nivel înalt concentrată asupra eficienței și consolidarea capacităților în lupta împotriva fraudei, definițiile au fost modificate.

5. Recunoaște că este necesară reglementarea domeniului monedelor virtuale, atât la nivelul României, cât și al altor state membre, dar crede că există incertitudini referitoare la autoritatea competentă ce va realiza efectiv autorizarea, înregistrarea și supravegherea acestor entități.

6. Admite că sectorul financiar deține un rol important în prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și că schimbul de informații și feedback-ul sunt elemente importante ale unui sistem eficient de combatere a acestor fenomene.

7. Susține ideea de îmbunătățire a accesului administrațiilor financiare la informații despre identitatea titularilor de servicii bancare, pentru prevenirea colectării, deplasării și utilizării fondurilor de către teroriști; crede că ar trebui luate unele măsuri cum ar fi punerea în aplicare a unor sancțiuni financiare punctuale (de exemplu, înghețarea activelor), protejarea sectoarelor vulnerabile (organizații caritabile, societăți de servicii financiare) și încurajarea raportării eficiente a tranzacțiilor financiare suspecte.

8. Apreciază eforturile comunitare considerabile în vederea consolidării capacității de combatere a utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și elaborarea de noi idei în acest sens.

9. Constată că îmbunătățirea actualului cadru preventiv este motivată de nevoia de a ține pasul cu noile tendințe ale tehnologiei utilizată de sisteme financiare alternative și care rămân în afara domeniului de aplicare a dreptului UE sau care sunt exonerate de la aplicarea acestuia.

10. Sistemele alternative de transfer de fonduri constituie o chestiune importantă care trebuie abordată în cadrul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului, acestea fiind servicii care operează în afara sectorului financiar convențional și care permit transmiterea valorilor și a fondurilor dintr-un loc în altul, facilitând transferurile de bani efectuate de lucrătorii imigranți către țările de origine. Prin urmare, consideră că trebuie găsit un echilibru între protecția utilizării legitime a acestor sisteme și combaterea utilizării lor abuzive în scopul spălării banilor și finanțării activităților teroriste.

11. Recunoaște că modificările aduse pot să asigure o mai multă transparență și pot să permită autorităților competente să detecteze cu eficacitate fluxurile de finanțare criminale și teroriste.

12. Crede că noile măsuri vor spori claritatea și coerența normelor în statele membre prin instituirea unui mecanism de identificare, colectare, stocare și acces la informații privind beneficiarii reali și vor asigura o mai bună cunoaștere a titularilor de conturi bancare și de conturi de plăți și a activității acestora.

13. Consideră că statele membre trebuie să consolideze cooperarea dintre autoritățile naționale competente, unitățile de informații financiare și instituțiile financiare din sectorul privat, pentru a facilita și îmbunătăți schimbul de informații cu privire la spălarea banilor și finanțarea terorismului. În același timp, însă, este de părere că un schimb eficient de informații între autoritățile competente din Uniunea Europeană depinde de o coordonare cuprinzătoare și eficientă la nivel național, pentru identificarea și analizarea informațiilor relevante.

14. Consideră că este de preferat ca sistemul judiciar să fie asociat dezvoltării viitoare a unor standarde minime comune la nivelul statelor membre și al Uniunii de formare în domeniul anchetelor financiare, în condițiile în care identificarea

activităților de finanțare a terorismului poate fi consolidată prin coroborarea informațiilor financiare cu informațiile privind terorismul, obținute prin intermediul organismelor de aplicare a legii și al organismelor de informații.

15. Consideră că propunerea de directivă este de natură a sprijini eforturile autorităților competente, ținând cont de faptul că entitățile teroriste pot acționa în diferite țări bazându-se, în principal, pe capacitatea de a finanța pregătirea, organizarea și comiterea de acte de terorism într-o țară, dintr-un punct situat într-o alta; în acest sens, crede că acțiunile întreprinse de autoritățile statelor membre privind limitarea și urmărirea operațiunilor financiare pot asigura blocarea deplasării fondurilor necesare pentru finanțarea activităților teroriste și pot contribui la identificarea entităților teroriste.

16. Este de părere că, pentru a putea obține rezultatele scontate în demersurile de prevenire și combatere a finanțării terorismului, acțiunile vizate prin modificarea directivei ar trebui:

— să permită asigurarea identificării și consolidării celor mai bune modalități legale privind detectarea timpurie și sigură a entităților teroriste și a susținătorilor acestora, precum și împiedicarea deplasării de către acestea de fonduri și alte active;

— să nu se limiteze doar la organizațiile teroriste în sine, ci și la afiliații acestora (luptătorii teroriști străini, finanțatorii și cei care colectează fonduri, respectiv orice persoană care sprijină cu bună știință activitățile teroriste).

17. Crede că termenul de 1 ianuarie 2017, propus pentru transpunerea Directivei 849/2015, astfel cum aceasta va fi modificată, nu este unul realist, în ciuda angajamentului ferm asumat în lupta împotriva acestor fenomene infracționale, iar modificările propuse nu vor putea fi implementate într-un interval atât de scurt. Prin urmare, recomandă susținerea termenului inițial pentru transpunere — iunie 2017.

18. Susține, în principiu, modificările propuse în scopul de a asigura o mai mare transparență și de a permite autorităților competente să detecteze cu eficacitate fluxurile de finanțare criminale și teroriste.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 96.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

